

SLOVENSKI NAROD.

Naša vsak dan svečer izveniši nedelje in pravnika ter valja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 4 K na pol leta 2 K, na četrt leta 1 K. Kder hodi sam ponj, plača na vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčije celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko isto leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za omanila se plačuje od petorostopne pet-črte po 14 h, če se omanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Depisi naj se levolet frankovati. — Recepti se na vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knaševih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, omanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 84.

Posamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Slovenci!

Dne 8. septembra se v Ljubljani slovesno položi temeljni kamen spomeniku Primoža Trubarja, našega literarnega Kolumba. V tem spomeniku naj se povrne med nas on, ki ga je nekoč pregnala nehvaležna domovina. Našim skromnim razmeram primeren bo ta spomenik, in letos, ko poteka štiristoletnica Trubarjevega rojstva, bi bil najprimernejši čas, da mu postavimo ta simbol narodove ljubezni in hvaležnosti. Ker pa so nepremostljive zapreke onemogočile, da bi že letos vstala pred nas izpod kiparjeve roke Trubarjeva podoba, se ga hočemo v tem prazničnem letu hvaležno spomniti ravno ob priliki, ko bodo bivali med nami glasniki slovanske kulture, slovanski časnikarji.

Ko se bode tako pred vsem slovanskim svetom položil temeljni kamen Trubarjevemu spomeniku, naj se hvaležno spomni vsak Slovenec njega, ki je položil temeljni kamen našemu slovstvu. Vsaka zavedna Slovenka in vsak zavedni Slovenec ter sleherno narodno društvo dokumentira s svojo navzočnostjo pri slovesnem polaganju temeljnega kamena, da vemo ceniti in da smo vredni kulturnega dela, ki je imelo v Trubarju svoj izvor!

Pripravljalni odbor za Trubarjev spomenik v Ljubljani
dne 2. septembra 1908.

Dr. Ivan Tavčar
predsednik.

dr. Pavel Grošelj
tajnik.

Klerikalna zloraba uradov.

Dasi se bodo dopolnilne deželno-zbornske volitve vršile šele začetkom prihodnjega leta, vendar so klerikalci že pričeli z najintenzivnejšo agitacijo za volilno kampanjo.

Da v tej volilni agitaciji igrajo glavno in vodilno vlogo duhovniki, je povsem umljivo, saj je duhovščina vogelni kamen klerikalne organizacije. Brez duhovščine si klerikalne strankarske organizacije sploh ni moglo misliti. Čim bi se zakonitim potom zabranilo duhovnikom vmešavati se v politične borbe, čim bi se izdal ukaz: duhovniki ostani v cerkvi, bodi zgolj in izključno oznanjevalci božje besede, v tem trenutku bi izginila pri nas s površja klerikalna stranka in ljudstvo bi bilo osvobodeno težkih klerikalnih spon. Tako pa ima klerikalna stranka v duhovščini svojo naravno organizacijo, ki ima pred drugimi organizacijami še to prednost, da je popolnoma neodvisna od trenutnih fluktuacij v javnem življenju.

Župnik in kapelan sta v vsaki občini najbolj zanesljiva in najbolj vplivna zaupnika klerikalne stranke. Da se vodstvo stranke zlasti v vprašanih strankarske organizacije v prvi vrsti obrača na te svoje zanesljive zaupnike, je povsem umljivo in naravno.

In dokler je duhovniku dovoljeno, da sme v cerkvi in zunaj nje svobodno politizirati, nam ne pride na misel, da bi ugovarjali, da fungirajo duhovniki kot zaupniki te ali one politične stranke.

Toda v zadnjem času se zdi, da rabijo klerikalci duhovnike ne samo za svoje privatne zaupnike, nego da smatrajo celo župne urade za svoje oficijalne organe, za nekake podružnice svoje strankine eksekutive.

To izpričujejo pisma, ki jih razpošilja tajništvo klerikalne stranke na župne urade. Eno takšno pismo smo dobili tudi mi v roke in se glasi tako-le:

Tajništvo S. L. S. v Ljubljani.

Prečistiti župni urad!

Tajništvo S. L. K. Vas vljudno prosi, da takoj naznanite seznam novih zaupnikov za Vašo okolico.

Obenem nam naznanite tudi druge eventualne želje oziroma informacije.

V Ljubljani, 19. avg. 1908.

Dr. Rožič, tajnik S. L. S.

To pismo dokazuje, da zlorablja klerikalci v svoje politične in strankarske svrhe celo župne urade, ki so javne, od države plačane institucije. Da je takšna zloraba javnih uradov v politične namene docela nedopustna, pač ni treba naglašati.

Tudi naša stranka ima pristaše recimo med učiteljstvom ali uradništvom. Po klerikalnem zgledu bi se potem vodstvo narodno - napredne stranke mesto direktno na svoje pristaše med učiteljstvom ali uradništvom obračalo v strankarskih zadevah na primer na posamna šolska vodstva ali okrajna sodišča. To bi nastal urbaneški krik in vik v klerikalnem taboru, ako bi se kaj takšnega izvršilo na naši strani.

Sveda klerikalcem so takšne zlorabe — dovoljene, vsaj sami so prepričani, saj smo že žal prišli tako daleč, da se smatrata pojma »župnik« in »župni urad« za istovetna.

Če pa je takšna zamenjava pojmov dopustna, to je drugo vprašanje.

Naj se stvar motri že s tega ali onega stališča, to je gotovo, da je absolutno nedopustno, da bi se bodisi ta ali oni javni urad smel zlorabljati v politične svrhe. Zato najodločneje protestujemo proti temu, da bi klerikalci javne urade in naj bodo to tudi navadni župni uradi, izrabljali v svoje strankarske namene, ter pozivamo poklicane faktorje, da napravijo nemudoma konec klerikalni zlorabi uradov.

Lueger o dunajskih Čehih.

Dunaj, 3. septembra. Povodom zaprisege novih meščanov je imel župan dr. Lueger nagovor, v katerem je rekel, da ga zadnje čase Čehi strastno napadajo, češ, da je sovražnik Čehom. Toda on ni sovražnik Čehov ter jih ni nikjer zaničeval. Vendar dokler bo župan, mora varovati nemški značaj Dunaja, ker bi bila dvojezičnost za Dunaj nesreča (?).

Dr. Ebenhochova demisija odklonjena.

Dunaj, 3. septembra. Cesar ni sprejel demisije poljedelskega ministra dr. Ebenhocha, temu mu je iz-

rekel svoje zadovoljstvo ter mu znova poveril vodstvo tega ministrstva.

Naši trgovinski odnošaji na Balkanu.

Brno, 3. septembra. Brnska trgovska in obrtniška zbornica je poslala trgovinskemu ministrstvu nujno prošnjo, naj se vlada ne da premotiti v svojem trgovinskem političnem programu glede balkanskih držav. Prošnja opozarja, kako velikega pomena za vso avstrijsko industrijo je ureditev trgovinsko-političnih odnošajev napram balkanskim državam.

Dunaj, 3. septembra. Vpliven krščansko-socialni poslanec se je izjavil o usodi srbske trgovinske pogodbe v parlamentu. Po njegovem mnenju se ni bati agrarne obstrukcije proti trgovinski pogodbi, ker si bo vlada prizadevala do otvoritve parlamenta nasprotovanja agrarcev ublažiti. V ta namen ima vlada za agrarce že pripravljene nekatere koncesije, kakor spremembo zakona o živinskih kugah, koncesije glede melioracij in razne subvencije. Vladi bo pomagala tudi gosposka zbornica pritiskati na agrarce ter stavi junktim med odobrenjem melioracijskega zakona in med srbsko trgovinsko pogodbo.

Avstrijski cesar in italijanski kralj.

Solnograd, 3. septembra. Danes sta prispela s primernim spremstvom v Solnograd ministra zunanjih del baron Aerenthal in Tittoni. Sestanek ima baje poglavito ta namen, določiti način, kako bi italijanski kralj čim sijašnjeje čestital cesarju Francu Jožetu k jubileju. Kakor znano, je vatikanska politika taka, da cesar Franc Jožef ne more obiskati italijanskega dvora, da ne bil Vatikan užaljen, a take zamere se na Dunaju hudo boje. Posledica vsemu temu pa je, da tudi kralj Viktor Emanuel ne prestopi avstrijske meje. Solnograški sestanek kmalu pokaže, ali se bo Avstrija še nadalje uklanjala Vatikanu in njegovi politiki, dasi je v interesu dobrega razmerja obeh držav in trozveze, da bi se občutljivost Vatikana prezirala.

Ustavna Turčija.

Dohodki sultana in princev.

Carigrad, 3. septembra. Vlada predloži novemu parlamentu takoj v začetku zakonski načrt o ureditvi sul-

tanovih dohodkov. Država bo prispevala za sultanov dvor vsako leto 36 do 40 milijonov frankov. Iz te vsote pa bo moral sultan plačevati tudi apanaže za vse prince razen za prestolonaslednika Rešad Efendija, za katerega je že dosedaj nakazanih mesečnih 2000 funtov.

Turško vojno brodogeje.

Dosedaj so bile turške vojne ladje neprestano zasidrane ob Bosporu. Letos se prvič poskusijo manevri v Sredozemskem morju in celo v Perzijski zaliv se odpošljejo nekatere torpedovke, da stražijo nabrežje.

Punt Kurdiv.

Kurdi v vilajetih Diarbekir in Mozul se puntajo ter se dobro oboroženi pod vodstvom Ibrahima paše pripravljajo na boj proti Turkom in Armenom.

Navdušenje za Angleže

V turških političnih krogih pripišejo angleškemu vplivu vse uspehe, da se je revolucija posrečila. Zato pa tudi nobena evropska država v Turčiji nima tolikih simpatij, kakor Anglija. Kjerkoli se pokaže angleški veleposlanik Gerald Lowther, povsod ga ljudstvo, posebno pa uradništvo, navdušeno pozdravlja.

Armenci in Turki.

Do zadnjega časa najhujše zatirani in pri vsaki priliki nečloveško trpinčeni Armeni so sedaj pri Turkih v največji milosti. Pri vseh novih imenovanjih se Armeni izredno odlikujejo. Posebno v poslaniških in konzularnih službah imajo Armeni povsod predaost.

Splošen štrajh.

Štrajk železničarjev grozi postati splošen. Ne štrajkajo le uslužbenici anatolske železnice, temuč deloma že tudi na solunski orientalski progi in na progi Carigrad-Drinopolje.

Prevrat v Maroku.

Pariz, 3. septembra. Premagani sultan Abdul Azis, ki je na posestvu Alvarez, osem kilometrov od Casablance, je sedaj končno opustil vsako misel na nadaljni boj ter se vdal v svojo usodo, a prestol prepusti svojemu bratu Muleju Hafidu. Abdul Azis bo romal najprej v Meko in Medino, potem pa upa, da se bo smel naseliti v Fesu ali Marakešu.

LISTEK.

Primož Trubar.

Ob štiristoletnici njegovega rojstva.

Napisal R. Pustoslavšek.

(Dalje.)

Tako je moral ustanovitelj slovenskega slovstva umreti v tujini v prognanstvu.

Kot človek je bil Trubar jako pobožen mož, praktičen in trezen misleč. Popustljiv je vsikdar iskal kompromise in je v verskem oziru zastopal miroljubno in spravljivo strujo v duhu Melanchthona in Amosa Komenskega. Za dogmatično pričkanje ni imel zmisla. Oster, logičen misleč je bil odkrite duše, zaupen in občevanju, resen, pa ljubezniv. Njegova gostoljubnost je bila znana daleč naokrog, bogato je dajal revečem, zlasti pa je podpiral dejanski in s svojim vplivom svoje rojake-dijake. Dasi ga je domovina preganjala, je nikdar ni prestal ljubiti in tudi svoji deci je v srce zasejal gorko ljubezen do nje. Neizprosno strog napram samemu sebi je tudi od svojih sodelavcev zahteval temeljitosti in vednosti. Ako se ga je dražilo na literarnem polju, je znal postati za hip togoten in osoren — toda trajne jeze in maščevalnosti ni poznal. Kot prevajalec ni bil suženjsko dosloven,

vendar pa jako natančen. Njegov slog je preprost, vsebina mu je važnejša nego oblika. Jezik in slovstvo sta mu bila vedno le sredstvo. Nikdar ni iskal osebne slave ali koristi, nego le korist naroda in človeštva. Izkušalo se je omadeževati njegovo življenje s trditvijo, da je imel štiri navidezne prave žene, kar pa se je hitro izkazalo kot prostaška laž. — Zupustil je troje otrok: Primoža, Feliceja in Barbo, ki se je bila omožila s protestantskim pisateljem Jurjem Dalmatinom. Oče ji je bil dal 100 goldinarjev dote. Da je bil šibkega zdravja, smo že omenili — tem silnejša pa je bila njegova odločnost: Spomisliti se moramo namreč velikanskih težav tedanjega potovanja in Trubar je bil skoro večno na potu, samo da je uspevala njegova življenjska naloga, natis slovenskih knjig.

Odlični in vsestranski visokospoštovani mož je občeval z znamenitimi možmi in stal z njimi v redni pismeni zvezi, če ni bil celo njihov ozi prijatelj. Navedemo le kralja Maksimilijana, ki se je kot cesar nazival Maksimilijan II., Würtemberskega vojvodo Kristofa, humanističnega škofa Petra Bonhoma v Trstu, bivšega koprškega škofa P. P. Vergerija, würtemberskega reformatorja Janeza Brenca in Luthrovega prijatelja Vesta Dietricha, curiškega reformatorja Henrika Bullingerja, prvega evangelijskega škofa sedmograškega Pavla Wienerja, barona

Janeza Ungnada, barona Herberta Turjaškega, hrabrega deželnega glavarja kranjskega, nadalje najboljše kranjske plemiče Turn, Lamberg, Turjaški.

Da se prav spozna Trubarjev pomen, treba obdržati v spominu, da je pravzaprav vse, kar je rodila reformacija, v bistvu izviralo iz Trubarja: saj je on započel vse to veliko, za probudo slovenskega naroda naravnost epohalno gibanje in on je bil tisto deblo, ki je poglajalo močnih vej. Raz katere se je vsipal bogat sad v naročje Slovencev, ki bi danes imeli vse drugačno kulturo, da ni bilo protireformacije, ki je donalega zatrla vse, kar je kulturnega rodila reformacija in ob kateri so zapadli Slovenci takšnemu mrtvulu, da je preteklo celo stoletje, predno se je zopet kaj storilo za razvoj njihovega jezika.

Trubar in njegovi tovariši reformatorji so orali ledino na skoro vseh slovstvenih poljih. Njihovo delo se nikakor ni omejevalo edinole na prevajanje nabožnih knjig, temuč ustvarili so čisto samostojno marsikaj, kar je tvorilo temelj vsemu poznejšemu razvoju slovenske slovstvenosti, kakor nam to jasno izpričuje kratek pregled njihove literarne produkcije, ki jo hočemo tu navesti razvrščeno v posamezne skupine. Skoro povsod bomo našli Trubarja kot očeta, kot prvega zasnovatelja, dočim so njegovi tovariši od njega zasnovano delo le nadaljevali, izpopolnjevali in

razširjevali. — V oklepajih pridejama imena in letnice značijo avtorja v dotično skupino spadajočega dela in leto, v katerem je izšlo.

Jezikoslovje.

Prvi abecedniki slovenskega jezika. (Trubar 1550, Trubar 1555, in v Ljubljani c. 1584. natisnjeni Elementale).

Prvo slovensko slovnico, ki je bila podlaga kasnejšima slovnica-ma P. Hipolita iz leta 1715. in celovški iz leta 1758. je kaj srečno zasnovl Bohorič 1584. Prvi besednjak slovenskega jezika v zvezi z drugimi jeziki je izdal Megizer 1592. in 1603.

Poezija.

Nabožne pesmi, himne, cerkvene pesmi, ponajveč prevodi. (Trubar 1563, Trubar 1567, Trubar, Krelj i. dr. 1579., Trubar Krelj i. dr. 1584.).

Literarna zgodovina.

Seznamek in splošna vsebina vseh do 1501. natisnjenih slovenskih knjig. (Trubar 1561.).

Koledarji.

Prvi slovenski koledar, »ki kaže 120 let naprej.« je izdal Trubar 1582.

Bogoslovje.

Sveto pismo: Pentateuch (Dalmatin 1578); Psalter (Trubar 1566); Pregovori (Dalmatin 1580); Jezus Sirach (Dalmatin 1575); Martevžev evangelijski (Vergerij-Trubar 1555); Novi testament: I. del (Trubar 1557), II. del (Trubar

1577), celi N. t. (Trubar 1582; celo sv. pismo (Dalmatin 1584), ki je brezdvomno najvažnejše delo slovenskega protestantskega slovstva.

Razlage sv. pisma, postile: Krelj 1567, Krelj 1578, Primož Trubar, izdal njegov sin Felician 1595.

Verouk: Trubar 1550, Trubar 1555, Trubar 1562, Trubar 1584.

Zgodbe sv. pisma: Dalmatin 1576.

Molitveniki: Trubar 1555, Tulščak 1579; Dalmatin 1584, 1595.

Cerkveni red: Trubar 1564.

Trubarjevo in njegovih tovarišev delovanje se ni omejevalo samo na Slovence, ampak se je razširilo tudi na glagolsko in na cirilsko slovstvo, ki je bilo samo na sebi že razmeroma bogato potrebnih pisanih in tiskanih knjig. (Glej Safarik I. 153 sq.).

V glagolsko slovstvo so posegli Dalmatin, ki je izdal več glag. knjig, Stepan Konzul, njegov tovariš pri izdajanju glag. knjig v Tübingah in Juraj Juričič. Da je imel tudi v teh zadevah poglavito besedo Trubar, smo že videli zgoraj. Slovenski reformatorji so izdali glagolskega:

Glagolsko abecedo (Dalmatin in Konzul 1500).

Abecedarij in katekizem (ista dva 1561).

Someščani!

Dne 7., 8. in 9. t. m. bivali bodo v našem mestu ljubi gostje. Snidejo se namreč z vseh strani obširnega slovenskega sveta zastopniki slovenskega tiska, da se posvetujejo o svoji strokovni in stanovski organizaciji.

Someščani!

Pokažimo jim, kako nas veseli njihov obisk, pokažimo jim in povedo naj to, ko se vrnejo k važnemu svojemu vsakdanjemu opravilu v sto in stotisoč vesteh, da so se čutili med nami kakor doma.

V čast gostom, ki gotovo postanejo znameniti oznanjevalci lepote naše domovine, **razobe-siti** sam naročil na vseh mestnih poslopljih zastave.

Someščani!

Tudi od Vas pričakujem, da na isti način izrazite radost zaradi njihovega prihoda.

V Ljubljani, 1. sept. 1908.

Župan:
Ivan Hribar.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. septembra.

— **VIII. kongres slovenskih časnikarjev v Ljubljani.** Po prijavi, ki so doslej došla „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“, je soditi, da bo ljubljanski kongres slovenskih časnikarjev ena izmed najznamenitejših slovenskih prireditvev v zadnjih letih. To pot se kongresa prvič udeležijo časnikarji vseh slovenskih narodov. Toda na shodu ne bodo samo navzoči časnikarji, marveč tudi razni veleugledni in odlični slovenski politiki kot gostje. Na kongresu se bo sklepalo in razpravljalo o velevažnih slovanstva se tikajočih vprašanj in baš radi tega zna biti ljubljanski kongres velikega pomena v zgodovini slovanstva. To dejstvo se uvažuje splošno tudi v nam tuji javnosti. Da se ljubljanskemu kongresu slovenskih časnikarjev pripisuje velik pomen tudi v tujini, to izpričujejo že besni napadi nemškega časopisja na to prireditvev. A da se smatra tudi v inozemstvu ljubljanski časnikarski kongres za nekaj izrednega in posebno važnega, dokazuje dejstvo, da pošlje na ta kongres svojega zastopnika tudi največji, v Parizu izhajajoči francoski list „Matin“. „Matina“ bo zastopal, kakor je razvidno iz obvestila, ki smo ga včeraj prejeli, njegov dopisnik g. Eug. Brossard. Iz Bolgarske se udeležijo kongresa 4 do 5 uglednih publicistov. „Društvo na blgarskijeh publicistih“ v Sofiji bosta med drugimi zastopala gg. Frangja in Nikolov. Iz Rusije se je nadalje še priglasil gosp. Josip Antonovič Mišk, profesor v Novočerkasku.

— **Zadeva prezidantja občinske hiše v Idriji** po zaslugi strankarske zagritosti večine deželnega odbora zopet razburja javnost. Minoli četrtek je na ovadbo hujšaka Oswalda prišel v Idrijo deželni odbor, ki ga je vodil Jaklič, da je z dvema deželnima stavboma uradnikoma na licu mesta

konstatiral, ali se posloplje samo popravlja, ali se prezidava po načrtih Holinskega. To bi se bilo dalo poizvedeti z navadno uradno dopisnico, in ne bilo treba trositi deželnega denarja za popolnoma nepotrebne komisije. V ponedeljek pa je prišel uradno glasil deželnega odbora „Slovenec“ vest, da je deželni odbor naložil idrijskemu županu globo 200 kron, ker se posloplje prezidava in ne samo popravlja. To je pač višek škan-dala! Župana, ki izvršuje le soglasno voljo izvoljenega občinskega odbora in dela v intenciji ogromne večine prebivalstva, se drzne deželni odbor po zahtevi takega človeka, kakor je Oswald, kaznovati z občutno globo. Tu se pač vse neha! Ali naj bo župan drugega mesta v deželi res sluga tistega Lampeta, ki se je moral skrivati pred sodnimi oblastnjami radi častikraje in sedaj le vsled zabitosti svojih volilcev sedi na stolu deželnega odbornika. In ta gušna klerikalna komedija! Ko se je v drugi pričetki s popravljanjem posloplja in se je zastavila prva lopata, je moral vedeti vsak otrok, da se posloplje prenareja po načrtih Holinskega, ki so bili narejeni za prezidanje in kakor je bilo sklenjeno v seji občinskega odbora, in ne samo popravlja, kar bi bilo takrat absolutno nemogoče. Cela dva meseca so ogledavali klerikalci, kako raste iz tal lepa stavba in ko je malone delo že izvršeno, pa skrpca Oswald ovadbo na deželni odbor, in ta namesto, da bi jo vrgel v koš, prične na podlagi te preganjati napredno županstvo. V četrtek 10. t. m. pošlje v Idrijo deželni odbor celo komisijo na troške tistih oseb, ki so vse to zakrivilo. Čemu treba komisije? Kaj bo dognala komisija? Nič! K večjemu to, da se z nastopom župana in občinskega odbora strinjate dobri dve tretjini idrijskega prebivalstva. Oseba, ki je vse to zakrivila in povzročila je Oswald. Na njegove stroške naj se le pošilja komisije v Idrijo, na stroške idrijskega ljudstva pa se jih ne bo. V četrtek ob 6. uri zvečer bo seja občinskega odbora in se te udeležijo tudi odposlanci deželnega odbora, naj se tedaj vse napredno idrijsko občinstvo zbere pred mestno hišo, da bodo zastopniki deželnega odbora spoznali, na svoje oči in ušesa voljo idrijskega prebivalstva. In še nekaj! Ker je deželni odbor dal tak lep vzgled strankarske prenapetosti, sme tudi občina nastopati na isti način, dosledno naj se bojkotira vse klerikalne priredbe in tako dokaže, da v občini še ni gospodar Oswald, pa tudi nikdar ne bo. Deželni odbor pa se bo še kesal svojega početja in če bi ne bil tako prošet strankarskega fanatizma, tudi sramoval.

— **Klerikalen shod, ki ga ni bilo.** V Spodnji Loki v kočevskem okraju so nameravali 31. avgusta duhovniki in klerikalni poslanec Jaklič napraviti shod. Niso pa nameravali tega shoda politični oblasti. Na zahtevo orožnikov in župana ni mogel Jaklič dokazati, da je on ta javni shod prijavil. zato mu ga je župan prepovedal. Jaklič in njegovi trabantje so pobiti in jezni odšli. Tudi za vas, klerikalna gospoda, veljajo postave!

— **Iz Gornjesavinske doline** se nam piše: Znani klerikalni hujšaka Tersegav iz Kranjske je prišel zadnje nedeljo 30. avgusta t. l. „slogo“ pridigovat k nam v Nazarje pri Mozirju ter je tu zbranim „mladeničem“ med katerimi je bilo seve prav mnogo naših častih duhovnov, nesramno zabavljaj učiteljstvo ter prav po rovtarsko udrihal po njem. — Vi, črni vzgojitelji naše mladine, vi našega učiteljstva ne bodele spravili z začrtanega tiru! Le psujite in onečastujte dalje; učiteljstvo ve, pri čem da je in kaj mu je storiti. A pride setve čas in takrat govorimo dalje.

— **Goriški deželni zbor** bo odprt 22. t. m. ob 11. uri dopoldne. Druga seja bo po stari navadi isti dan popoldne ob 5.

— **Učiteljstva na Goriškem** klerikalci kar ne morejo spraviti v svojo malho. Vendar pa obstoji na Goriškem „društvo krščansko-mislečih učiteljev“. Ti „krščansko misleči“ svoj občni zbor. Bilo je na tem občenem zboru tako, kakor je vedno pri klerikalcih, kadar hočejo prikriti svojo mizerijo. „Krščansko-mislečih učiteljev“ na Goriškem ni niti 10; v tolimskem glavarstvu je en sam, istakot v sezanskem, par drugih je v goriškem glavarstvu. Toda da ni zborovanje prazno, so prišli v Gorico razni nunci na občni zbor „krščansko-mislečih“ učiteljev. Nunciev je bilo mnogo, učitelj presneto malo. Pa tudi prav nič ne kaže, da bi se pomnožile vrste „krščansko-mislečih“ učiteljev na Goriškem.

— **Velikodušni dar za Trubarjev spomenik.** G. obč. svetnik in graščak Josip Turk je daroval za Trubarjev spomenik 100 kron. To je prvi znatnejši dar za Trubarjev spomenik. Odkor za Trubarjev spomenik se velikodušnemu darovatelju

iskreno zahvaljuje na tem plemenitem činu ter ga stavi za svetel zgled vsem slovenskim rodoljubom, zlasti onim, ki so bogato obdarovani z „darovi Pluta“. Naj bi plemeniti darovatelj našel med Slovenci obilo posnemateljev!

— **Srednješolske vesti.** Profesor na gimnaziji v Kranju, Evgen Jaro, pride na I. drž. gimnazijo v Ljubljani. Ti-le supletje so imenovani za prave učitelje: dr. Simon Dolar na I. drž. gimnaziji v Ljubljani za gimnazijo v Kranju, Ivan Hille na nemški gimnaziji v Ljubljani, Valter Obrist na realni v Ljubljani za realko v Prostějovu na Moravskem, Štefan Podboj na I. drž. gimnaziji v Ljubljani za drž. gimnazijo v Celovcu, Maks Sever na I. drž. gimnaziji v Ljubljani na gimnazijo v Novem mestu, Anton Sušnik na gimnaziji v Kranju.

— **Iz šolske službe.** Absolvirani učiteljski kandidat g. Vladimir Požar je imenovan za provizoričnega učitelja in šolovoditelja v Slapu, absolvirana učiteljica kandidatinja gđ. Viktorija Uršič pa za provizorično učiteljico in šolovoditeljico v Lozicah.

— **Za Ciril-Metodove družbo** je daroval hrvaški akademik pl. Radić 1 K, ker si je nevede zažgal cigareto s klerikalno užgalico. — Tako cenijo naši slovenski sosedje pomen naše šolske družbe. Opazovali pa smo ravno te dni nekega „potuhnjenega“ domačega akademika, ki je v trafiki odklonil Ciril-Metodove užgalice ter vzel rajši — „Union“.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je poslal gosp. Radivoj Tušak, učitelj, sedaj Sv. Anton v Slovenskih goricah, nabrani znesek i. s. v veseli družbi šentlenarskih in trojiških Sokolov i. s. pri gledanju zanimive razglednice 4 K, in za prednaušanje der Tatibbaum 3 K, skupaj 7 K. Živio!

— **Za družbo sv. Cirila in Metoda** so napravila črnolajska dekleta veselico. Ustega dobička je bilo 182 K 50 vin. Živio zavednim dekletom!

— **Za razstavo „Otrok“** bodo vse priprave danes in jutri končane ter se vrši otvoritev nepreklicno 8. t. m. Razen je prijavljenih se je zadnji čas oglasilo še nekaj ljubljanskih trgovcev z zelo zanimivimi razstavnimi predmeti, tako da bo razstava koliko mogoče popolna.

— **V nedeljo 6. septembra I. javna telovadba in velika ljudska veselica na Ledini,** začetek ob 4 popoldne. Vstopnina 60 vin. Člani in br. Sokoli v kroju vstopnine prosti.

— **Telov. društvo „Sokol I.“**

— **Pevskemu društvu „Ljubljanski Zvon“** je došlo z vsoto 20 K to-le pismo: „Da počasti uspomenu miloga i nezaboranega nečaka Pavla Bernatovića, c. i. kr. poročnika, daruje mjesto vijenca na odar, slov. pevčakom društvu „Ljubljanski Zvon“ svotu u iznosu od 20 K u društvene svrhe. — Pav. Oršić, župe upravitelj.“ — Blagemu gospodu se na poslanem darilu iskreno zahvaljuje odbor pevškega društva „Ljubljanski Zvon“.

— **Gorenjsko akad. fer. društvo „Vesna“** vabi na vrtno veselico, ki jo priredi dne 8. septembra v Cerkljah na vrtu g. Ivana Hribarja, župana in poslanca ljubljanskega. I. Rokovnjači. Narodna igra v petih dejanjih s petjem. II. Prosta zabava. Ples. Začetek ob 3. popoldne. Vstopnina: Sedeži 1 K. Stojišča 50 vin. Čisti dobiček je namenjen društvenim knjižnicam pred vsem ljudski knjižnici v Cerkljah.

— **Gorenjsko akad. fer. društvo „Vesna“** je razposlalo povabila na svojo prireditev 8. septembra v Cerkljah pri Kranju in prosi, ako kdo pomotoma ni dobil povabila, naj izvoli oprustiti in se ga vabi prav vljudno tem potomočarjem.

— **O „Rokovnjačih“ in veselici,** katero priredi 8. septembra v Cerkljah pri Kranju gorenjski visokšolci, združeni v počitniškem društvu „Vesna“, smo zvedeli še nadalje: Pred „Zvezdo“ v Kranju bodo čakali dolgi vozovi, prirejani za cenjene goste po narodnem običaju. Kdor se bo hotel v veselje družbi tja in nazaj peljati za eno krono, naj izvoli najkasneje en četrt na dve biti v „Zvezdi“, ker takrat bo odhod. Igrala bodo dobroznana, 14 možna domžalska godba in sicer po predstavi „Rokovnjačev“ za plesalce in neplesalce, ker bodo oboji v njeni neposredni bližini. Cenjenim gostom bodo za navadno ceno na razpolago vsakovrstna jedila, topla in mraza kakor tudi različna pijača. Postrežba je izročena zanesljivim in postrežljivim rokam. Preskrbljeno je za več zabavnih in šaljivih točk, ki so pa še uradna tajnost; povedati smemo le toliko, da se bo vsakdo lahko prav od sroa nasmejaj; kdor bo najbolj srečen, bo lahko povzru odpeljal domov še glasno meketajočega koštruna. Več ne smemo povedati; kdor se hoče proti koncu sezone še enkrat pošteno razveseliti in zraven še pripomoči, da bo poglalo mlado društvo bujno ovetje, naj naredi na Mali Šmaren

kratek izlet v prijazne Cerklje, pod gorenjske velikane!

— **Smrtna kosa.** Javlja se nam: Včeraj dne 2. t. m. popoldne ob 4. je umrl na svojem obširnem posestvu na Razdrtem g. Viktor Dolenc v 68. letu svoje dobe. V svoji prvi mladosti in preden se je naselil v svoji rojstni vasi, je bival več časa na Hrvaškem, posebno v Zagrebu in bil tam dobra podpora za manj imovite svoje rojake, ki so studirali na zagrebški akademiji. Bil je čvrst, navdušen narodnjak in ostal to do zadnjega zdihljaja. Dasi že dolgo boreč se z zavratno boleznijo, vselej se je še dal peljati k vsaki volitvi, da je oddal svoj glas za naprednjake. Rad je bil v veseljem društvu, posebno kjer se je prepevalo in sam ob sebi, ne da bi bil izurjen pevec, je zakrožil kako hrvaško pesem in potem prepovedal od svojih prijateljev na priliko Kosu, Vidriču, Kopaču, Trnovcu in dr. Nihče bi ne bil prisodil tega m. žu, ki je bil bolj trpkega čutja, da ima toliko ljubezni za dom in posebno še za naravo. Vedel je tudi v sedanjih trdih okolišnih obvarovati svoje imetje kot zelo previden gospodar in dober kmetovalec. Blag spomin mu je zagotovljen pri vseh, ki so spoznali njegov zdrav razum in njegovo za vse pravo vneto srce. Naj mu bo lahka domača gruda, ki jo je tako ljubil.

— **Prihodno nedeljo v Mojstrano,** kdor namerava napraviti kak izlet. Tja gori vabi čarobno krasni slap Peričnik, postajo naprej Belopeška jezera, v Mojstrano pa veselica podružnice sv. Cirila in Metoda, ki se ustanavlja. Vspored tej veselici: 1. Od 4.—5. javna telovadba jeseniškega in kranjskega Sokola na vrtu gospe Ambrožičeve. 2. Govor k ustanovitvi podružnice sv. Cirila in Metoda. 3. Ob 5. pričetek ljudske veselice, srečolov, godba: slavnoznani „Šrameljini“ iz Ljubljane, koriantoli, prosta zabava. Vstopnina prosta.

— **Novice iz Hrastnika.** Iz Hrastnika nam pišejo: Preteklo nedeljo se je ponovila v Hrastniku pri g. Rošu veselica v prid deloma družbi Ciril Metoda, deloma Bralnemu društvu na Dolu. Veselica se je obnesla kaj dobro, za kar gre hvala našim gospicam, diletantom in posebno še pevskemu društvu „Zvon“ iz Trbovelj. Zahvaljujemo se tudi vsem drugim rodoljubom, ki so pripomogli k lepemu uspehu in jih prosimo, da še nadalje vztrajajo v temu delu. Živeli v Trbovelji in Zagorju! — Obe veselici ste donesli čistega dobička 245 K 21 v, od katerih dobi bralno društvo na Dolu 100 K, ostalo pa Ciril Metodova družba. V Hrastniku smo osnovali odsek zagorskega Sokola, ki šteje že nad 30 članov, od katerih se jih 18 pridno udeležuje te ovadbe. Kakor čujemo, jih nekaj nastopi še prihodnjo nedeljo v Zagorju pri prostih vajah. Le krepko in vztrajno naprej. — V Trbovelji so osnovali „prepotrebno“ veteransko društvo z nemškimi (!) poveljevanjem. Načelnje nemčur Krassnigg, adjutanta sta mu narodnjaka (!) gg. Leeb in Pleskovič. Zadnje nedeljo, isti čas, ko se je vršila narodna veselica, so prihiteli ti gospodje tudi v Hrastnik delovat za „dom in cesarja“. No, imamo pač različne okuse, tu so ujeli v svoje mreže le 14 kalinov. Pripomnimo še, da je g. Pleskovič odlični pristaš narodne stranke ter od nje (?) pri zadnjih volitvah voljen v občinski odbor. Trboveljci, vstavite se vendar temu početju in postavite njim nasproti četo neustrašenih Sokolov, saj tam so zanj nad vse ugodna tla. — Pri naši šulferajski šoli še sedaj nimajo nadučitelja, govori se pa, da se šola razširi v tri-razrednico. Mi jih pa zagotavljamo, da jim bo še dvorazrednica preveč — ljudje so doživeli pač že v tem letu preveč prevar in se — spameovali. Nobena prisiljena stvar ni dobra in ne gre.

— **Poroči se v soboto,** dne 5. t. m. na Vidmu pri Brezicah učitelj v Celju, g. Franjo Voglar, z gospodično Anko Knapičevo, hčerko gosp. nadučitelja Iv. Knapiča na Vidmu. Bilo srečno!

— **Že zopet hujšakaj!** Piše se nam iz Celja, dne 3. septembra: Tukajšnji akademiki prirede, kakor znano, dne 20. t. m. veliko ljudsko veselico v prostorih „Narodnega doma“ v prilog naši šolski družbi sv. Cirila in Metoda. To dejstvo izrablja zadnja tukajšnja „vahta“ z dne 2. septembra ter trobi v svet, da bodo v Celju spet „vdrihi“ — Čehi, da Slovenci hočejo uničiti celjske Nemce in dr. Pisačem pri celjskem nemškem listu se res že blodi. Na vseh koncih vidijo pošasti in strahove. Je pač hudo, če ima človek slabo vest. A tisto brezstidno izjavljanje in razburjanje ljudi od strani poštene „Wachte“ tu v Celju nima več učinka, k večjemu še pri fakinaži. Vajeni smo Slovenci v Celju že leta in leta taki bojnih klicev. Pustite nas pri naših priredbah lepo na miru ter brigajte se za svoje zadeve. Imate urejati dovelj! Ne kličite zlih duhov,

kjer jih ni; sicer se res utegne zgoditi, da jih privabite!

— **Napad na hujškarja.** V Mariboru je najel kakih 25 let star, gornještarsko oblečeni mladenič izvoška Jos Mešička, da ga pelje v Kamnico. Med vožnjo na samotni, je mahoma zasadel vozniku nož globoko v tilnik, da se je zgrudil z voza, a napadalec je zbežal po cesti proti Mariboru, ne da bi bil voznika oropal. Pa tudi maščevanje je izključeno, ker je bil napadalec vozniku popolnoma neznan. Sumi se, da je napadalec iz ječe pobegli dezertar 15. pijonirskega bataljona Fran Arnek. Ko se je ranjeni voznik zopet zavedel, peljal se je sam k zdravniku v Maribor. Ranjen je hudo, vendar ne smrtno.

— **Telovadno društvo Murški „Sokol“** v Ljutomeru priredi dne 6. septembra ob 3. popoldne v gostilni gospe Ter. Kukovec veselico s tem le sporedom: 1. Javna telovadba Sokolov. 2. Govor o sokolski ideji; govori brat Fr. Sagaj. 3. Avtomat. 4. Srečolov. 5. Šaljiva pošta, ples, prosta zabava itd. Vstopnina na prostor 30 vinarjev, vstopnina na plešišče 60 v. Utonil je v Gradežu v kopališču za revne neki Ivan Burino iz laškega Vidma. Zašel je pregloboko v morje do kanala ter se izgubil v njem.

— **Celovski konjski tramvaj** odkupi občina od lastnika Zifferja za 135 000 K ter baje spremeni to zastarelo železnico v električno.

— **Trikratni poskus samomora.** V goriški bolnišnici usmiljenih bratov se nahaja 37letni črkostavec Peter Skomina iz Gorice, bolan na jetiki. V bolnišnici je že dolgo časa in naveličal se je trpljenja. Imel je star revolver, s katerim je hotel narediti konec svojemu življenju, pa se mu ni posrečilo. Potem je vzel britev, da bi si žile prerezal, da tudi ni šlo; nato je skočil skozi okno na dvorišče, ali pri padcu se je malo poškodoval. Nesrečneža so prinesli zopet v posteljo, kjer pričakuje željno smrti.

— **Dva „ogleduha“.** Sedaj bodo trasirali tudi železniško črto Sv. Lucija-Kobarid. Inženirji že hodijo po gorah. Deželni inženir in neki drugi sta bila pred Kobaridom ter sta ogledovala, kod bi šla črta in imela razpet zemljovid pred sabo. Neki finančni stražnik ju je videl pa tekel povedat orožnikom, da sta blizu dva gospoda, katera se mu zdita sumljiva, ker gledata okoli in imata pred seboj zemljovid. Orožnik se je opasal s sabljo in vzel puško, pa hajdi iskat „ogleduha“. Dobil je oba gospoda inženirja ter ju prašal, kdo sta, in zahteval legitimacijo, katere pa nista imela. Morala sta z njim na orožniško postajo, kjer pa se je dognalo, da sta gospoda dobra „ogleduha“, ker bosta merila železnico, katere gorjani že težko pričakujejo.

— **Devet metrov globoko je padel** v tržaški ladjedelnici 25letni kotlar Vinko Jazbec in se zelo nevarno poškodoval. Vrgla ga je božjast.

— **Velika nezgoda v tržaški prosti luki.** Na Lloydovem parniku „Indija“ v tržaški prosti luki se je razpočila cev, napolnjena z vrel vodo. Hudo oparjeni so Anton Foger, Alojzij Castellani in 36letni mornar Rudolf Deljak. Morali so jih prenesti v bolnišnico.

— **Debela toča kot orehi** je padla v sredo popoldne v Trstu in okolici. Vendar v okolici ni napravila dosti škode. Tržaške ulice so bile podobne deročim rekam. Na trgu Gol-dani je bila prava povodenj. Na morju se je prevrnil trabakelj, ki je vozil pesek iz Taljmenta v Trst. Ljudi so rešili.

— **Na deški meščanski šoli v Postojni** bo vpisovane učencev dne 13. 14. in 15. septembra. Za vstop v I. razred je učencem dokazati s šolskim izpričevalom, da so z zadostnim uspehom dovršili 5. šolsko leto (ni treba 5. razred) katerisibodi ljudske šole. Razentega jim je s krstnim listom dokazati, da so dovršili 11. leto starosti ali da dosežejo to starost vsaj do 15. januarja 1909. — Na prvi slovenski meščanski šoli v Postojni se letos nanovo odpre III. razred.

— **Svetovnoznan maloruska trolica Starkov** priredi jutri zvečer v Švicariji umetniško zabavno večer od 5. do 10. zvečer. Vstopnina prosta.

— **Poročil se je** v Gorici gospod Josip Rakovšček, nadučitelj pri Sv. Luciji na Goriškem z gospodično Liziko Jakli, bivšo učiteljico, oba iz Kobarida.

— **Državna subvencija.** Mlekarska zadruga na Brezovci v ljubljanski okolici je dobila 3800 K državne podpore.

— **Kap je zadela** v Trstu 48letnega delavca Karla Zupanca, ki je na mestu umrl.

— **Föderansperg II.** V Trstu so aretirali nekega moža, ki je nesel po ulici pod pazduho omot, iz katerega je kapala kri. Ko so omot razvili, bilo je v njem pet mastnih zaklanih kapunov. Zločin se je izvršil nekoliko poprej. Ker ni povedal zločincev, de-

Novi testament (Dalmatin, Konzul 1562).

Cerkveni red (Dalmatin, Konzul 1564).

Verouk: Stepan Konzul 1561; Dalmatin in Konzul 1562, ista dva 1562, ista dva 1564, ista dva 1564.

Razlago sv. pisma: Ista dva 1562.

Propovedi. Ista dva 1562.

Nabožne knjige. Ista dva 1563. Od Ungnada izdani molitvenik iz leta 1561.

Vsega vkup so protestantovski reformatorji v letih 1550.—1595. poslali med Slovence približno 50.000 izvodov knjig, število torej, ki je skoro neverjetno. In od vseh teh ti-sočakov se nam jih je ohranilo neznatno število, toliko, da so vse te knjige največje redkosti: tako je divjala protireformacija, ki jih je na gromadah po javnih trgih požigala kar cele vozove.

Trubar sam je izdal 24 različnih del, zadnje njegovo delo, Luthrova hišna postila, je izšlo leta 1595., torej devet let po njegovi smrti, izdano od sina Felicijana. Vse te knjige, razven ene, (katekizem iz leta 1579., ki je bil natisnjen v Ljubljani), so bile natisnjene v Tubingi.

Ponosne so zasluge Trubarjeve, pravi Elze: kajti on je ustanovitelj slovanstva, reformator, ustanovitelj cerkve, prevajalec biblije, pesnitelj cerkvenih pesmi v eni osebi. (Konec prihodnjice.)

gavi so kapuni in kje jih je do-
bil, so ga pridržali v zaporu.

Eulenburgerovski regnikolo Re-
gnikolo se specializirajo sploh v vseh
stokrah zločinstva. V tehničnem za-
vodu in Trstu dela neki Fran Cella,
35letni kotlar iz Genove, ki je bil v
ponedeljek jutraj aretiran radi ho-
moseksualnih činov. Skušal je zavesti
več mladih delavcev in vajencev s
tem, da jim je obetal denar, zlato
verzičico, prstan itd. Nekega Bene-
dikta S. je poklical v svoje stano-
vanje in ga omamil s takimi obljub-
ami. Fant je bil par dni potem pri
zdravniku in drugi dan je bil Cella
aretiran. Tudi o drugih takih poskusih
je znano. Tako si je neki bolj pre-
kanjen delavec dal poprej izročiti
verigo in prstan in — poem zbežal
na velikanski smeh drugih delavcev,
ki so opozorjeni od njega prisluškovali.

Z vlaka je padel v Červinjanu
prevoznik Alt ter se nevarno poško-
doval po celotnem telesu. Padel je naj-
brže radi tega, ker je bil preveč iz-
mučen v službi.

Dijaki-diletanti prirede dne 6.
septembra v Mengšu v prostorih g.
Val. Gregorica „pri Planinskem orlu“
veselico s tem le sporedno: „Martin
Smola“. Po igri srečolov, šaljiva pošta,
bitka s korjandoli, ples in prosta za-
bava. Začetek točno ob pol 4. popold-
ne. V slučaju slabega vremena se
preloži igra na „Mali Smaren“.

Smrti so rešili 25letnega de-
lavca Franca Stavca iz Vidma pri
Krškem, ko ga je pri gradnji kanala
pri ženski bolnišnici v Novem mestu
zasulo od vrata. Pri reševanju se je
najbolj odlikoval orožniški stražmešter
Fr. Mohorčič, brez katerega bi bil
Stavec gotovo prišel ob življenje.

„Slovenčev“ laži. „Slovenec“
laže pri vsaki priložnosti. Brez laži
bi ti ljudje menda sploh ne mogli
izhajati. Zdj se zaletavajo v pevsko
društvo „Slovan“, ki je priredilo v
nedeljo veselico pri narodnem go-
stilničarju Steinerju na Opekarski
cesti. Ne vemo, kaj jim je „Slovan“
na poti. Če je bila premajhna ude-
ležba, bi pa v bili prišli na veselico.
Steiner se vam smili! Hinavo! Komaj
čakate, da bi se vam spravil izpod
nog, no, pa boste zastopji čakali na
to! Da je preprečila policija s komi-
sarjem, da niso Steinerju pobili okna,
je sveda spet iz trte izvit. Čudimo
se, da „Slovenec“ zasmehuje mlajše
člane „Slovana“, ko se vendar pri
vsaki priložnosti bje po prsih, da
smo si vsi enaki. Ali so „Slovenčevi“
vsi stari? Le jezo rzesate, ker se
„Slovan“ tako lepo razvija in pridob-
iva simpatij med vsemi Trnovčani
in Krakovčani.

**Izkaz posredovalnice sloven-
skega trgovskega društva „Mer-
kur“ v Ljubljani.** V službo se
sprejmejo: 4 poslovodji, 4 knji-
govodji in korespondet, 3 kontoristi,
4 pomočniki mešane stroke, 1 po-
močnik špecerijske stroke, 4 po-
močniki manufakturne stroke, 2 po-
močnika železninske stroke, 1 pomoč-
nik modne in galant. stroke, 2 kon-
toristinj, 1 blagajničarka, 5 proda-
jak, 7 učencev. — Službe iščejo:
3 kontoristi, 2 knjigovodja, 19 po-
močnikov mešane stroke, 8 pomočni-
kov špecerijske stroke, 5 pomočni-
kov manufakturne stroke, 3 pomoč-
niki železninske stroke, 3 pomočniki
modne in galanterijske stroke, 15
kontoristinj, 3 blagajničark, 6 proda-
jak. Posredovalnica posluje za delo-
dajalce popolnoma brezplačno, za
delojemalce proti majhni odškodnini.

Brezsrčni ljudje. Pod tem na-
slavom je prinesel sobotni „Slov.
Narod“ notico, kako brezsrčno pod-
pisani ravnam z živino. Podpisani
sem takoj pripravljen dati dopisniku
100 K, ako mi dokaže to, kar je o
meni pisal. Torej na noge!

Stanonik,
zidarski mojster v Rožni dolini.
Nepravo sredstvo za plačevanje
dolgov je iznašla neka ženska na
Opekarski cesti. Ko jo je sosed obiš-
kal, in želel, da mu plača 36 K za
še prejeeto mleko, zgrabi ženska za
pokalico in začne sosedu obdelavati
z njo. Ko se ji je zdelo tega dovolj,
je pa pograbila še za metlo in tudi s
to kazala svoje junaštvo. Ker je so-
sed telesno poskodoval, bode prišla
zadeva pred sodišče, ki hudo žensko
gotovo pouči, da se dolgov na ta
način ne plačujejo.

Acitilinka je bila včeraj ukra-
dena s kolesa stavbniku g. Rudolfa
Križanu, katero je stalo v veži na
Mestnem trgu št. 5. — Narednikovi
ženi g. Ivani Kržišnikovi pa je bil
izpred hiše na Karlovski cesti št. 24
ukraden otroški štirikolesni voziček.
Pred nakupom se svari.

Izgubljeno in najdeno. Trgov-
ski sotrudnik g. Avgust Igljč je iz-
gubil zlato iglo. — Alojzij Potokar
je izgubil rjavo denarnico, v kateri
je imel 13 K denarja. — Skladiščnik
Vincencij Duša je izgubil rjavo de-
narnico, v kateri je imel 10 K de-
narja.

**Izgubila se je zlata ura z
zlato verzičico** v Šiški ali v bližini.
Odda se naj proti nagradi v uprav-
ništvu „Slov. Naroda“. — Našla se

je srebrna urna verižica (pri-
vesek); dobi se pri g. J. Blažu na
Marije Terezije cesti št. 8.

**Društvena godba ljubljans-
ka** koncertuje danes pri večerni
predstavi „The Elite Biograf“ na vrtu
hotela pri „Maliču“. Začetek ob 8.
zvečer.

**Društvena godba ljubljans-
ka** koncertuje jutri zvečer pod
vodstvom g. kapelnika Talicha
na vrtu hotela „Južni kolodvor“ (A.
Seidl). Začetek ob 8. zvečer. Vstop-
nina prosta.

Nedostojno ponašanje uslužben-
cev pogrebne podjetja »Ignaz
Brückner« v Opatiji. Piše se nam:
Da so Nemci prave hijene v vsakem
slučaju in povsodi, kaže nam zopet
slučaj, ki se je dogdil v Opatiji v
ponedeljek, 31. avgusta t. l. popoldne
na optijskem pokopališču. Kakor
je znano, onesrečil se je smrtno v ne-
deljo 30. avgusta t. l. mladenič Pavel
Bernatovič, ki si je vsled skoka na
glavo v plitko morje zlomil tilnik in
ostal na mestu mrtve. Ta tragičen
dogodek je vporabilo takoj pogreb-
no podjetje »Ignaz Brückner« in
brzo brez vsakega nadaljnjega dovo-
ljenja so se polastili uslužbenci tega
podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.
Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu«, se
nam piše: Poročnik Bernatovič ni
skočil v morje z visoke strehe, am-
pak tam, kjer se začnajo stopnjice,
tega v Bernatovičevem slučaju ni
storil, akoravno so pokojnik in mno-
go drugih skakali z istega mesta, s
katerega je dobil Bernatovič nekoč
lahko poškodbo vsled skakanja.
Uprava kopališča ni smatrala za po-
trebno, da bi energično postopala,
da absolutno prepove skakanje in
kopanje, ker se je tak slučaj dogodil
pred nekoliko leti, a so isti dan po-
poldne skakali kopaleci z istega

podjetja mrtvega trupla ponesreče-
na in ga prenesli v mrtvašnico, kar
bi morala opraviti in bi to tudi opravi-
la mestna oblast. Ker ste pa v
Opatiji dve taki podjetji, bal se je
Brückner, da ne bi zamudil in zato
se je takoj tudi samovoljno polastil
trupla pokojnega Bernatoviča. To pa
vse še ne bi bil ravno največji greh,
da se ni šele potem počela prava go-
nja za dovoljenje, da ga pokoplje od-
nosno odpelje imenovano podjetje.

Tu se ni oziralo niti na levo niti na
desno, ampak letalo še okoli hotela
»Habsburg«, kjer je stanovala po-
kojnikova mati, ki o celi stvari iz
umljivih ozirov ni bila obveščena,
da so imeli uslužbenci hotela polne
roke, da so spravljali proč te brezob-
zirne nadležne imenovanega pod-
jetja. A to še ni bilo dovolj. Zvedelo
se je, da pride oče pokojnega gosp.
Oroslava Bernatoviča z brzovlakom
zvečer v Opatijo. Zastopnik podjetja
Brückner, Koschir, se je vsedel v
kočijo in se odpeljal na stacijo Ma-
tulje, in sreča je bila, da g. Bernato-
vič, ki tudi ni vedel še do tiste ure,
da mu je sin mrtve, ni prišel, kar
mogli bi omedleti, ko bi se mu za-
stopnik pogrebne podjetja pred-
stavil in oferiral svojo firmo. Še dal-
je so šle te hijene. Ko je v ponedel-
jek g. Bernatovič vendar prišel v
Opatijo in tu doznal prežalostno vest,
podal se je v spremstvu svojceva na
pokopališče kjer se mu je pa dogodi-
la taka, da niti v Afriki kaj takega
ne bi doživel. Ko je dal g. Bernatovič
razumeti drugemu zastopniku pod-
jetja Brückner, Leinu, da je dal pre-
voz mrtvih ostankov svojega sina
podjetju »Concordia«, katere lastnik
je Slovan Stepanek, skočila je ta
nemška spaka, kakor da bi ga gad pi-
čil in počel pred razžaljenimi svojci,
pred mrtvim sinom razgrajati, me-
tati okoli mrtvega postavljene sveče
na stran vleči z njega pokrivalo in
psovati kot divjak. Umiril se je še
le, ko je prišla po svečniku Oršiču,
pokojnikovem sorodniku pozvana po-
licija in to zver odstranila iz mrtvaš-
nice. Vsa stvar bo imela sodnijske
posledice. Ko je tega človeka pozneje
neki gospod vprašal, zakaj to dela, je
pa rekel Lein: »Kroatische schuftige
Gäste! Weil dieses kroatische Gesin-
del nichts zahlen will.« To je lepa
sličica iz naše prekrasne Opatije;
dokazuje pač, kakšne vrste ljudje so
prišli kot fakini tu sem in se sedaj
tako ponašajo! Zahtevamo od c. kr.
okrajnega glavarstva v Voloski, da
stori takim stvarim enkrat za vselej
konec, če ne se bo o ti c. kr. nemški
trdnjavi kaj več spregovorilo, kar
ne bo ravno dišalo po rožicah. Kakor
se nam poroča od druge strani, je
Brückner ponoči hotel izsiliti, da se
njemu izroči pogreb. Računal je 860
kron, dočim je Stepanek samo 600 K.
— K notici »Tragična smrt nadebud-
nega mladeniča« priobčeni 1. sep-
tembra v »Slovenskem Narodu

Borzna poročila.

Ljubljanska

"Kreditna banka v Ljubljani".

Uradni kurzi dan. borze 3. septembra 1908

Blago	Dinar	Blago
majska renta . . .	96 85	96 45
avstr. krona renta . . .	99 20	99 4
zlat. krona renta . . .	96 35	96 55
zlat. krona renta . . .	115 85	116 05
zlat. krona renta . . .	99 85	99 05
zlat. krona renta . . .	110 95	111 15
posojilo dež. Kranjske . . .	97 75	98 75
posojilo mesta . . .	100 10	101 10
posojilo mesta . . .	99 20	100 20
bos. here. železnice . . .	98 25	99 25
posojilo 1902 . . .	97 95	98 25
posojilo mesta . . .	96 50	97 50
zast. pisma gal. dež. . .	109 76	110 25
hipotečne banke . . .	104 —	105 —
pešt. kom. k. a. s . . .	104 —	105 —
10% pr. . .	98 —	99 —
zast. pisma luv. . .	98 —	99 —
hranilnice . . .	98 25	99 25
zast. pisma ogr. centr. . .	99 —	100 —
dež. hranilnice . . .	98 —	99 —
a. pis. ogr. hip. ban. . .	98 —	99 —
obl. ogr. lokalnih železn. d. dr. . .	99 75	100 75
obl. češke ind. banke . . .	99 90	99 —
prior. lok. želez. Trn. . .	98 —	99 —
Poreč . . .	275 25	277 25
prior. dolenskih želez. . .	99 40	100 40
prior. juž. želez. kup. 1/2% . . .	152 40	156 40
avstr. pos. za želez. p. a . . .	260 50	264 50

Blago	Dinar	Blago
breška od 1. 1860 . . .	142 15	146 15
od 1. 1864 . . .	268 —	274 —
izlake . . .	264 —	270 —
zem. kred. i. om. . .	239 —	245 —
ogr. hip. banke . . .	103 75	109 75
arabe a frs. 100 — . . .	184 50	185 50
turške . . .	190 —	21 90
breška . . .	472 —	482 —
Kredit . . .	108 —	118 —
Inomoške . . .	107 —	117 —
Krakovske . . .	61 75	67 75
Ljubljanske . . .	49 75	51 75
Avstr. rdeč. križa . . .	26 25	28 25
Ogr. . .	68 50	72 —
Rudolfove . . .	109 —	119 —
Salcburške . . .	492 —	502 —
Dunajske kom. . .	118 10	119 10

Blago	Dinar	Blago
južne železnice . . .	692 40	693 40
Državne železnice . . .	174 —	176 —
Avstr.-ogr. bančne del. . .	632 60	633 60
Avstr. kreditne banke . . .	634 10	635 10
Ogrske . . .	237 75	238 50
Zivnostenske . . .	715 —	720 —
Premogokop v Mostu (Brno) . . .	667 50	668 50
Alpanske montan . . .	2670 —	2680 —
Prške želez. ind. dr. . .	558 —	557 —
Rima-Muranyi . . .	275 —	276 50
Trboveljske prem. družbe . . .	553 —	557 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	171 —	172 —
Češke sladkorne družbe . . .	11 37	11 40

Blago	Dinar	Blago
C. kr. cekin . . .	19 09	19 12
30 franki . . .	23 46	23 50
20 marke . . .	23 96	24 —
Šovereigns . . .	117 30	117 50
Marke . . .	95 20	95 35
Laški bankovci . . .	2 51	5 52
Rubli . . .	4 80	2 —

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. septembra 1908

Termin.

Pšenica za oktober . . .	za 50 kg K 11 26
Rž za oktober . . .	za 50 kg K 9 31
Koruzza za maj 1909 . . .	za 50 kg K 7 28
Oves za oktober . . .	za 50 kg K 8 04

Ekstiv.

5 vin. višji.

3100

Globoko užalosteni javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom tužno vest, da je naš ljubljani, nepozabni oče, gospod

Viktor Dolenc

danes ob polu 5. popoldne po dolgi in mučni bolezni, v 69. letu starosti, mirno zaspal v Gospodu.

Truplo nepozabnega rajnika se bode v petek, dne 4. septembra ob 4. popoldne položilo k večnemu počitku.

Razdrto, 2. septembra 1908.

Anton, Viktor in Albin

sinovi.

Namesto vsakega drugega obvestila.

Javna zahvala.

Vsem znancom in prijateljem blagopokojnega gospoda

3123

Pavla Bernatoviča

poročnika

ki je preminil nenadne smrti, izrekamo s tem najpobožnejšo zahvalo, ker so nam našega sina-edinca spremili do hladnega groba, odnosno izrazili svoje sočutje.

Srčna zahvala za darovane vence. Poimenoma izražamo zahvalo častniškemu zboru, dalje pevskemu društvu »Ljubljanski Zvon«, ki je s krasnimi in genljivimi pesmimi počastilo spomin pokojnikov ob tem toli žalostnem prigodku.

Ljubljana, 4. septembra 1908.

Zalujoča obitelj.

Zahvala.

3121

Ganjenega srca se zahvaljujem v svojem in v imenu svojih otrok in sorodnikov vsem onim, ki so našega iskreno ljubljene soproga, ozir. očeta brata itd., gospoda

Mijo Strausa

posestnika, postilničarja, načelnika požarne bramb. itd.

dne 31. avgusta t. l. popoldne v tako častnem številu spremili k večnemu počitku. Posebej se še zahvaljujem odposlanstvu slav. mestnega zastopa idrijskega z g. županom Jož. Šepetavcem na čelu, c. kr. orožnikom. članom požarnih bramb iz Idrije, Spodnje Idrije in Godoviča, pevčemu delavskemu bralnega društva v Idriji, ki so zapeli pod vodstvom g. Zorka Prelavca pretresljivi žalostinki pred h. š. in ob grobu. Srčna hvala tudi darovateljem prelepih vencev.

V Idriji, dne 30. avgusta 1908.

Mici Straus

soproga.

Hotel „Južni kolodvor“.

(A. Seidel.)

Jutri, v soboto, 5. septembra

velik KONCERT

popolne

Ljubljanske društvene godbe

Začetek ob 8. Vstop prost.

Na obilen obisk vljudo vabita

Alfred in Jospina SEIDEL

8130

hotelir

Švicarija.

3128—1

V soboto in nedeljo, 5. in 6. septembra

od 5. pop. do 10. zvečer

umetniški in zabavni večer

dobroznane ruske

trojice STARKOV.

Vstopnica prosta.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo K 6 50.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove s močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo K 6 50.

Za naročitev zadostuje dolgost.

3115 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

„Narodna kavarna“

sprejme

donašalca

(Zuträger)

in odda sledeče časopise:

Nene Freie Presse, Arbeiter Zeitung, Grazer Tagblatt, Fremden-Blatt, Union-Politik, Münchner Fliegende Blätter, Wiener Bilder, Interessantes Blatt, Megendorfer Blätter, Wiener Caricaturen, Moderne Kunst, Muskete, Zista Praha, Prospekt, Pacht, Sekt, Über Land und Meer, Wage, Leipziger Illustrierte Zeitung, Oesterreichische Illustrierte Zeitung, Bombe, Ljubljanski Zvon, Dom in Svet, Slov. Narod, Slovenec in Laibacher Zeitung.

3 25—1

! Novost v Ljubljani !

Usled mnogostransko izraženih želja so se nabavili aparati z zračnim pritiskom in se je začelo s 1. septembrom t. l.

svetovnoznano, od vseh zdravniških kapacitet za želodčne in prsne bolezni ordinirano

plzenjsko „prazdroj“ (zimsko) pivo

iz meščanske pivovarne

napolnjevati v steklenice.

Steklenice (10/10 po 60 vinarjev in 5/10 litra — ne 4/10 kakor so običajne v Ljubljani), po 30 vinarjev se dobivajo

v plzenjskem sanatoriju

„pri Roži“

v Židovskih ulicah v Ljubljani.

Steklenice se bodo dostavljale v za ta namen nabavljenem vozu dvakrat na dan v hišo, ako se jih najmanj 10 naroči.

Naročila se sprejemajo v točilnici „pri Roži“, kjer naj blagovoli p. n. naročnik svoj naslov v zato pripravljeno knjigo vpisati. Tudi potom dopisnice — naslovljene na restavracijo „pri Roži“ v Ljubljani — doposlana naročila se bodo točno izvršila.

Na deželo se pošiljajo zaboji (25 ali 50 steklenic).

Ako se shrani pivo v kleti s temperaturo 8—10° R, se garantira, da bo isto ostalo 14 dni čisto in se bo dobro penilo.

Gg. gostilničarjem, kavarnarjem, trgovcem z jestvinami i. t. d. se dovoli primeren popust.

3074—3

Dva čevljarska pomočnika

sprejme takoj Ivan Piš v Spodnji Šiški št. 97.

3093—2

H. Volk

v Šoštanju, Štajersko.

Kemična pralnica

urejena z najnovjšimi stroji na par in elektriko se priporoča

za snajenje vsakovrstnih oblač. i. t. d.

Cene primerno nizke

Delo solidno.

Za vse v snajenje izročene stvari se jamči.

3010—3

Prevzemnica oblek za Ljubljano

pri

J. MAGDIČU

krojaču

Miklošičeva cesta št. 10.

Kavarna „ILIRIJA“

Ljubljana 3 minute od južnega kolodvora Ljubljana

je vsak dan

vso noč odprta.

Spreten in zanesljiv

potovalec za vino

ki je pri trgovcih, gostilničarjih, konsumnih društvih itd. na Kranjskem in Štajerskem dobro uveden, se sprejme proti proviziji in gotovi plači s 15. septembrom t. l.

3089—1

Ponudbe s prepisi izpričeval in zahtevo plače na naslov: Emil Hacker & Co. v Trstu.

Za šolsko mladež:

Jesenske in zimske obleke, svršniki, dežni ogrtači in zimske suknje se dobivajo v največji izbiri in po

čudovito nizkih cenah v

„Angleškem skladišču oblek“

O. BERNATOVIČ

v Ljubljani, Mestni trg šte. 5.

Naznanilo.

Cenjenemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da otvorim jutri v soboto, dne 5. septembra na Sv. Petra nasipu št. 43 (vhod tudi na Sv. Petra cesti št. 44), zopet svojo

gostilno,

kjer se bodo točila le pristna dolenska, istrijska in goriška vina ter izborna steinfelsko marčno pivo po zmernih cenah; mrzla jedila bodo p. n. gostom vedno na razpolago. Zahvaljujoč se za dosedaj izkazano mi zaupanje, se cenjenemu občinstvu vljudo priporočam ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Bilježim spoštovanjem

Ivan Tosti, gostilničar.

3129

Podružnica v Splitu. **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani** Podružnica v Celovcu.

Štritarjeve ulice šte. 2.

Rezervni fond K 200.000.

Del. glavnica K 2.000.000.

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po

4 1/2 %

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem ku-zu.